

Arrest

nr. 70 492 van 23 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende de weigering van afgifte van een visum van 29 april 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker heeft op 3 mei 2007 een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een visum type D, in functie van zijn echtgenote die de Belgische nationaliteit heeft. Door de Belgische ambassade te Casablanca werd een negatief advies overgemaakt.

Op 25 juni 2007 werd een beslissing tot voorlopig uitstel genomen. Er werd een onderzoek gevoerd naar schijnhuwelijk door het parket van de procureur des Konings te Antwerpen, die een negatief advies heeft verleend op 26 februari 2008.

Op 14 maart 2008 heeft de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van afgifte van een visum genomen, beslissing die aan verzoeker ter kennis is gebracht.

Op 7 mei 2009 heeft verzoeker een nieuwe aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een visum lang verblijf. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 16 december 2009 beslist de afgifte van een visum aan verzoeker te weigeren. Tegen deze beslissing heeft verzoeker een annulatieberoep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 25 maart 2010 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit annulatieberoep verworpen.

Verzoeker heeft op 28 mei 2010 opnieuw een visum gezinshereniging aangevraagd. Op 13 september 2010 werd een beslissing tot voorlopig uitstel genomen. Er werd een onderzoek gevoerd naar schijnhuwelijk door het parket van de procureur des Konings te Antwerpen, die een negatief advies heeft verleend op 30 december 2010. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 29 april 2011 beslist de afgifte van een visum aan verzoeker te weigeren. Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker een tweede middel voert aan:

"Tweede middel, genomen uit de schending van artikelen 40 bis en 40 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikelen 2.2.a en 10.1 van de richtlijn 2004/38/EG. In subsidiaire orde meent verzoeker dat de termijn om een antwoord op zijn visumaanvraag niet meer dan 6 maanden mocht overschrijden. Artikel 10.1 van de richtlijn voorziet immers:

"1. Het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten, wordt binnen zes maanden na de datum van indiening van een aanvraag terzake vastgesteld door de afgifte van een document, 'verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie' genoemd. Een verklaring dat de aanvraag om een verblijfskaart is ingediend, wordt onmiddellijk afgegeven."

Er werd geen verklaring aan verzoeker afgegeven maar dit verhindert hem niet de termijn van zes maanden in te roepen. Een verwerping van zijn middel op die basis terwijl verzoeker ten rechte de schending van het recht van de Unie inroept, zou immers de beginselen van het Europees Recht schenden, zoals verwoord in het arrest Belgische Staat / DIRECT PARCEL DISTRIBUTION BELGIUM NV van het Europees Hof van Justitie van 28 januari 2010 (meer bepaald §§33 tot en met 36). Het is om de wet in overeenstemming met de richtlijn te brengen dat het wetsvoorstel 0443/016 zoals op 26.5.2011 door de Kamer gestemd een termijn van zes maanden voorziet.

Als straffe van overschrijding van het visum wordt de toekenning van het visum voorzien. Als gevolg van de rechtstreekse werking van artikel 10.1 van de richtlijn heeft uw Raad reeds de bevoegdheid en zelf het plicht om de bestreden beslissing wegens overtreding van het termijn te vernietigen."

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota:

"In zijn tweede middel werpt verzoeker een schending op van artikel 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en artikel 2.2.a en 10.1 van de richtlijn 2004/38/EG. Verzoeker meent dat de beslissing had moeten worden genomen binnen een termijn van zes maanden overeenkomstig artikel 10.1 van voormelde richtlijn. De verwerende partij herhaalt (zie repliek op eerste middel) dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op artikel 10.1 van voormelde richtlijn, daar deze richtlijn is omgezet in Belgisch recht. Vervolgens merkt de verwerende partij op dat, overeenkomstig de rechtspraak van de Algemene Vergadering van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de termijnen zoals voorzien in artikel 12bis, §2, derde lid, toepasselijk zijn op visumaanvragen ingediend op basis van art. 40bis/40ter. Verzoeker houdt dit ook voor in zijn derde middel. Dienaangaande heeft verwerende partij de eer te antwoorden dat de termijn van 9 maanden slechts een aanvang neemt vanaf het ogenblik dat de visumaanvrager alle bewijzen overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie heeft overgemaakt (zie art. 12bis §2, tweede lid). Immers, artikel 12 bis §2, eerste lid bepaalt:

"Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten

samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, met name een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in (...) de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document."

Terwijl art, 12bis, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 als volgt luidt:

"De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en betekend. "

Nochtans is de termijn van 9 maanden, zoals bepaald in artikel 12 bis, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet gekoppeld aan de voorwaarde omschreven in artikel 12 bis §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Immers artikel 12 bis §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd."

De in art. 12 bis §2, derde lid van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 opgelegde termijn van 9 maanden is dus nog niet verstreken, vermits deze termijn in casu niet is beginnen lopen. Artikel 12 bis §2, derde lid is dus geenszins geschonden. Verweerder heeft immers niet aangetoond dat hij alle bewijzen, omschreven in artikel 12 bis, §2, eerste lid heeft overgemaakt. Onderstaande rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ondersteunt deze these: (arrest nr. 39.685 van 2 maart 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen."

2.3. De artikelen 40 tot 47 van de vreemdelingenwet werden gewijzigd door de wet van 25 april 2007 tot wijziging van de vreemdelingenwet, waarbij de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, werd omgezet in Belgisch recht. Volgens artikel 5 van de richtlijn moet een inreisvisum voor familieleden van de burgers van de Unie die een aanvraag tot gezinshereniging indienen zo spoedig mogelijk via een versnelde procedure worden verleend en krachtens artikel 10 wordt het verblijfsrecht van een familielid van een burger van de Unie die niet de nationaliteit van een lidstaat bezit, binnen de zes maanden na de datum van indiening van een aanvraag vastgesteld door afgifte van een verblijfskaart.

Aangezien de Europese richtlijn 2003/86/EG een termijn van negen maanden bepaalt en de richtlijn 2004/38/EG een termijn van zes maanden, kan niet zonder meer worden gesteld dat de regeling van artikel 12bis van de vreemdelingenwet zou moeten worden toegepast in het geval van een aanvraag gezinshereniging op grond van artikel 40 en volgende van de vreemdelingenwet. De stelling van de verwerende partij kan niet worden gevolgd.

Het tweede middel is gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende de weigering van afgifte van een visum van 29 april 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC